

Nro. 2.

A' FELS. AUSTR. CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Januárius 5-ik napján,
1808-ik esztendőben.

B é t s.

Tegnap előtt, úgymint e. h. 3-dik napján dél után két órakor, azok a' méltóságos személyek, a' kik Fels. Urunk eljegyzett mátkájának Mária Ludovika Beatrix Austr. fő Hercege Asszonyának megkérésére eleve ki rendeltettek, kiki magahat lovasgála hintójába bé ülven 's a' Cs. várban öszve gyölekeztvén, a' Császári Fő Udvarnok mesterrel hercege Trautmansdorf Ferdinándal egyetemben, a' Mihály piatzán, az Urak útzáján, és az úgy nevezett Schenken utzánn, a' Minoriták piatzára, a' Mária Beatrix özvegy Majlandi Fő Hertzeg Asszony lakó palotájá-

B

hoz, sok ezer ember szeme láttára, következő pompával és rendel mentenek: Elő egy osztag lovas katonaság ment, ez után két Csász. lovász gála köntösben, utánnok két Császári Kir. trombitás lóháton; azután két Udvari furir gála köntösben és lóháton, utánnok 4 Császári Kir. Kamarás Urak, kiki tulajdon hat lovas gála hintájába ülve, ezeket 3. Cs. Kir. titkos Tanátsoz Urak követték, kiki tulajdon hat lovas gála hintájában, a' mellyek mellett azoknak fényes köntösbe fel öltözött udvari tselédjei gyaloglottak. Vég-tére a' fent nevezett Cs. Kir. meg hatalmazott minister ment egy hat lovas udvari gála hintóba, melly mellett két felől két ket gála köntösbe öltözött udvari tiszték, a' több udvari tiszték és liveriás tselédek pedig, hintaja előtt mentek.

A' Palota alsó graditsánál Eő Cs. Kir. Felsége meg hatalmazott követje herczeg Trautmansdorf, és a' vele vólt Cs. K. Kamarás Urak és titkos Tanátsozok a' hintaikkól ki szálván az Eő Herczegsége, Fels. Urunk' jegyese edés annyának udvari fő mestere 's több udvari tisztjei által fogadtattak, és az audientziás szalaba vezettettek. — Eő Kir. Fő Herczegsége a' Fels. menyasszonynak edés annya, a' ki egy baldauhinumba udvari tisztjeitől körül vétetve állott, az ajtón bé lepett meg hatalmazott követnek eleibe ment, és annak el fogadtatása után, a' baldakhinumhoz visszafizta menvén, a' még hatalmazott követ előtte meg állott, és a' Fels. Császár 's Király nevében Maria Ludovika Beatrix ifjú Fő Herczeg asszony kezét a' szokott tzuremonióval ki kérte.

Minekutánna az özvegy Fő Herczeg Asszony is

az Eő Csász. Kir. Felsége meg hatalmazott követségére felelt volna, az ifjú fő herczeg Asszony udvari mesternéje által az audientziás palotába bevezettetett, és ennek is előbeszéllette a' Cs. Kir. meg hatalmazott követ az ő követségének tárgyát, mellyre az ifjú Fő Herczeg Asszony hasonló képen felelvén, 's arra kívánt választ adván, a' meg hatalmazott követ által Eő Csász. Kir. Felsége eljegyzett matkájának ki neveztetett, és minekutánna ennek kezét a' követ meg sókolta volna, édes annyát az özvegy Fő Herczeg asszonyt arra kérte, hogy kedves leányát az ifjú fő herczeg asszonyt Eő Cs. K. Felsége jegyesének lenni esmérje még. Melly meg lévén, a' meg hatalmazott követ Úr az el jegyeztetett Fő Herczeg Asszonynak jövendőbéli fő udvari Mesterét és Mesternéjét be mutatta, ezek pedig az alattok lévő udvari férfi és asszony tseledjeit, a' kik azon szempillantattól fogva magok hivataljokat folytatni el is kezdték.

Mindezeknek vége lévén, a' meg hatalmazott Cs. Kir. Követ Úr a' vele volt méltóságos férfiakkal együtt, Eő Kir. Fő Herczagségek elől elmentek, és azon rendel és pompával, a' mint fellyebb meg irtuk, a' Csász. Kir. várba vissza menvén, a' reá bizott követségnek kimenetelet Eő Felsége eleibe terjesztette. — Ebből állott a' 3-ik Januariusi menyegzői tzeremónia.

A' Würtembergi Fels. Király, a' Bécsi Csász. Kir. udvarnál lévő követjét Gróf Beroldingenurat, a' Würtembergi érdem ordónak nagy keresztjével meg tisztelni, és az eddig volt Köve-

tség Titoknokját Hartmann urat Követségbéli Tanácsosnak tenni méltóztatott.

Magyar Ország.

N. Győről Decemb. 20-ik napján, 1807-ik eszt. Kegyelmeffen uralkodó Fels. Urunk, a' múlt Aprilis első napjaiban Budára való utazásában az Ország Gyűlésére itten keresztül utazván, és azon hólnap 4-kén itt egy kevéssé megállapodván, a' többi közt, az ide való Evangyélika Gyülekezet templomába bé menni, és azt, 's a' mellette lévő iskola épületet megtekinteni, és az azokhoz tartozó tárgyakról, a' Gyülekezet jelenvólt Predikátorival nagy leereszkedéssel beszélgetni méltóztatott.

Ez a' nem reményelt kedves történet ki mondhatatlan örömet gerjesztett a' Győri Evangyélikus Heresztényeknek sziveikben, mellynek következése a' vólt, hogy az azt követett gyűlésekben egy szívvel lélekkel meg határozottatott, hogy szeretett Fejedelmek ebbéli kegyelmességének a' legkésőbbi maradéknál is fenn maradó emlékezetére, henn a' templomban emlékeztető oszlop emeltessék, melly végzése a' Győri Evangel. Gyülekezetnek immár szerentséffen végre is hajtatott következőképen.

Két veres márvány kőből hosszú kerékdé formára két oszlopot készített a' Gyülekezet, mellynek egyikére b. e. II. Leopold Császárnak és Királynak a' trónjából készült kiálló mellyképe, a' másodikra pedig mostan uralkodó kegyelmes Fejedelmünknek hasonló materiából tsinált mellyképe helyezettetett, és az elsőb, tud.

niillik a' II. Leopold képet viselő veres márvány kő az óltárnak jobb oldala felől, az utólsó b pedig az óltár bal oldala felől a' templom kőfalába bé rakattatott.

Mind a' két márvány kővön a' történethez alkalmaztatott Római arany betűkkel Magyar nyelven készült felülírások olvastatnak, és a' következő rövid de velős szókból állanak; a' Leopold képe felett: II. Leopold, a' kép alatt: A' törvény kebelébe vette, Mártz. 12. 1791. I. Ferencz képe felett: I. Ferencza' kép alatt: Meg szemlelésével ditsőitette April. 4. 1807.

Tek. Somogy Vármegyéből Novemb. 30-ik napján. Ezen folyó hólnap 21-ik napján újabb kegyelmességét tapasztalta a' Csurgói Oskola nagy méltóságú Tólnai Gróf Festetics György Ur Eő Nagyságának, midőn az uradalombéli Fiskalis Szalay Antal Ur által ki osztatta azt az ajándékot, a' magokat az el múlt őszi examenben leg jobban viselt tanulók közt, melly kevés héján 200 forintokra ment; de a' melly tsak igen kevés részét teszi annak a' summának, mellyet ez a' nagy lelki Mecénas esztendőnként a' tudományoknak és mesterségeknek gyarapításokra természetli tulajdonsága szerént fordítani szokott, a' mint erről a' Magyar Hazában sok Oskolák bizonyosságot tehetnek.

Ezen a' vidéken is olly gazdag volt az idén a' szüret, hogy kevés szőlős gazdának volt elegendő hordója, mellybe mustyát tölthette volna. Gyümölts is, kiváltképen szilva, alma, körtvély olly bőséggel termett, hogy némelleyek allig tud-

ták bé takarítani, és a' telelő almának 's körtvélynek Posonyi mérőjét 20 krajtzáron lehetett venni. Egyébb termésre nézve is semmi panasza nints ennek a' tájéknak, és nállunk a' szárazság a' múlt nyáron nem uralkodott olly mértékben, hogy néha néha egy egy kis essőnk is nem lett volna; a' minthogy kétszer átaljában a' réteket meg lehetett kaszálni, és a' marha tartó gazdák annyi szénát öszve takarítottak, hogy pénzen is eleget adhatnak el. Minthogy bükkös erdeje ezen mi Vármegyénknek sokkal ritkábban van, mint a' tseres, ez idén pedig töbnire csak a' bikfákat fogta a' mak, fokban innen a' Dráván által Horváth Országba bérelték sertéseiket makkolni, a' hol meg lehetősén van a' mak, kivált Toplitz körül; de igen veszedelmes, mivel a' zshiványok sok nyáját annyira meg ritkítottak, hogy a' megmaradt részt a' gazdák kénytelenítették vissza hajtani.

Ugyan ezen makkoltatás idején történt az említett Toplitzai erdőn néhány hetekkel ennekelötte, hogy a' több kanászok között egy, a' ki sok sertés le vagdalása után, kanász társait, és azoknak gazdáikat is le vagdalással fenyegette, egyik tzimborás társától úgy öszve vagdaltatott, hogy abban lett halála; de azt nem követhette a' tisztességes el takarítás, mert az életben most is lévő kanásztársok ezen rossz pajtásoknak ki mulásán annyira el andalottak, rész szerént örültek is, hogy őket csak a' tanyához nem messze lévő régi sántzba húzták, azonban a' sertések az erdőről meg jövén hirtelen reá akadtak, és minekelötte a' több kanászok gondoskodhattak volna dög testének el ásásáról, a' sertésektől széllyel tépettetett,

és rajta is bé tellyesedett ez a' peldabeszéd: *Qualis vita, mors est ita*, az az, a' milyen volt élete, olyan lőnn a' halála is.

Az őszi vetések szépen ki keltek, de a' sok egér miatt hasonlók a' nagyon meg rongyollott sátorhoz, és ha tsak a' téli hideg nedvesség őket meg nem öli, félnek a' szántóvetők a' következhető nagy héjanoffágtól; sőt ezek az ártalmas állatok a' hajlékok körül is annyira el szaporodtak, hogy a' matskák nem gyözzvén el emészteni, még a' tyukok, kivált a' kakasok is nékiek kéntelenítettnek segítségül lenni.

É s z a k i N é m e t O r s z á g.

A' millyen nagy szívszakadással óhajtották a' Berlini lakosok, sőt az egész Pruffziai Birodalom a' Franczia hadi seregeknek onnan leendő eltávozásokat, éppen olly nagy szívbeli fájdalommal hallották és vették azt a' tudositást, melly szerint az ott lévő Franczia hadi nép téli kvártélyra szállítatott. A' Berlini mostani Fr. Gubernátor Generál Victor a' maga Corpusával ezen városban, 's annak környékén marad. — A' 3-ik Fr. Corpus Marsal Davoust kórmánya alatt Lengyelországban fog kvártélyozni. — A' 4-ik Corpus Pomerániába marsirozik bé, mellynek vezérje Marsal Soult Stettinben fog kvártélyozni, az 5-ik, tudnüllik a' Marsal Massena osztály serege, alsó Sziléziában marad, fő hadi szállása Glogau leszen. — A' 6-ik osztály sereg, melly Marsal Ney vezérlése alatt volt, Marsal Mortier kórmánya alatt Brezlauban és felsőSziléziában marad, ez a' nevezett, Marsal tétetődött Szilézianak Gubernátorá-

vá. A' Printz Murat vezérlése alatt lévő tartalék lo-
vasság Hannoverában telepedik le; az Ágyuzó sereg
és Indzinör Corpus Generál St. Laurent kor-
mánya alatt Erfurtha; a' Granatiros oszály és a'
Voltigörök, az az, az igen könnyű sereg Oudi-
not Generál alatt Dantzighan maradnak; a' Lan-
nes Marsal tartalék seregétől való gyalogság El-
bingában kvártélyoznak.

Lübeckből Decemb. 19 ikén. A' mióta
a' Mecklenburgi tartományokból a' Frantzia
katonaság kiköltözött, városunkban sok hadi nép
szállott bé, itten fekszenek a' 19-ik 's 58-ik gya-
log linea regementek, és az 5-ik könnyű gyalog
sereg; ezeken kívül az artilleria és ártillérifák, sok
lovass vadászok, 's, a. t. Mind öszve 7000 főre me-
gyen a' számok, ide nem szamlálván az ispotály-
ban lévő betegeket — Hamburg és Bréma váro-
soknak nyondokait a' mi városunk is követvén,
bé vette a' Napoleon törvénykönyvét.

Nagy Britannia.

Londonból Dec. 4 ik napján. Tegnap
reggel egy kurir érkezett ide Pétersburgból avval
a' manifestummal, mellyet azon Császári Udvar
Anglia ellen ki adott, és a' mint láttzik, nem ke-
vés erzekenyiséget indított a' Ministerekben. Ez
az irás, úgy mond egy Londoni közönséges újság
levél, alattomban vég nélkül való háborúra szol-
gáltat alkalmatosságot, mivel lehetetlen, hogy
Anglia azon principiumokat elfogadja, a' mel-
lyektől I. Sándor Császár el nem áll. Mig An-
glinak egyetlen egy hadakozó hajója, és egyetlen
egy matroza seizen, addig soha sem lép olly bé-

kelsegre, a' millyent az Orosz Birodalom kiván. — A' Pétersburgból jött irások sokszori Conferentziára szolgáltattak a' Ministereknek alkalmazhatóságot.

Londonból Decemb. 6-ikán. A' ministerialis újság leveleinkben következő dolog találtatik: Ezen hólnap 3-ikán vették miniszterjeink azon hadi kinyilatkoztatást, mellyet a' Pétersburgi Császári udvar Anglia ellen ki adott, és a' mellynek foglalatját igen sértegetőnek találja az ide való Kormányzók. Ennek azt hánya szemére az Orosz Császár, hogy az ő közbenjáróságát el nem fogadta, egyzersmind világosan ki mondja, hogy valameddig Anglia a' Dánia Országának okozott kárt vissza nem fizeti, hajóseregét vissza nem adja, és a' fegyveres neutralitást meg nem esméri: addig semmi bekeleséges alkudozásba nem bocsátkozik Angliával. A' mi sorunk tehát nagyon meg rosszult, és a' mi több, az előbbi ministerek félelemmel, rettegéssel és kitsinyfzivúséggel töltötték bé a' nemzetet. Ugy de le mondjunk e' a' mi tengereken való uradalmunkról? Mig egyetlen egy hadakozó hajónk lesz, mindenkor bátraknak, 's áthatatosoknak kell lennünk. — Tegnap előtt minden kikötő helyekbe parantsolat küldetett az eránt, hogy minden Orosz kereskedő és hadakozó hajókat raboljanak el.

Londonból Decemb. 2-ik napján. Minister Canning gyakorta conferentiát tart az Orosz és a' austriai Császári követ miniszterekkel, bizonyos tudósítást vévén arról, hogy a' Bécsi és Pétersburgi Császári udvarok Frantzia Országhoz tsatoit

magokat. — Admirál Sidney Smith Liffzabona alá evezett, de kétség kívül nem akkor, mikor kellett volna. Minden környülállásokból azt lehet itilni, hogy az Olasz Országban lévő Francia hadi nép ma hólnap Sziciliába ki száll. — Egy ministerialis újság darabban ezek olvastatnak: „Az 1793-ik esztendőben Francia Ország ellen kezdődött háború elegendő tanúbizonysága lehet annak, hogy a' Fels. Austriai Ház a' betsület és egyenes szívűség ösvényétől soha el nem távozott, ugyan erre nézve azon udvarnak békefféges planumára leg nagyobb hajlandóságunk leszen. — Kikötőhelyeinkben ismét egy nagy hajóseregnek kikélesztésében foglalatoskodik a' tengeri dolgokra ügyelő Tanács, mellyre 15000 főből álló hadi nép fog szállítani. — A' mi rabló hajóink sok Ámerikai kereskedő hajókat fogdosnak el, és hoznak kikötőhelyeinkbe.

A' Trinidati szigetnek előbbi Kormányozója General P i c t o n, a' ki egy ifjú és szép Spanyol Országi hajadont, tsak azért, hogy az ő bűja kivanságának nem engedelmeskedett, pártolással vádoltatta, és szörnyü kinok alá rekesztette, a' criminalis törvénytörés eleibe idéztetett.

A' Londonban lévő Austriai Császári 's Kir. követ herczeg Stahrenberg néhány követség-béli személyekkel Goszfieldbe a' Lillei Gróf udvarlására ment. Ez a' szerentsétlen Fejedelem a' mevezett helyben igen nagy magánosságban el. — A' Lőndoni újság levelek azt hirdetik, hogy a' Frantzia Császár azt kívánta volna az északi Ámerikai szabad társaságtól, hogy vagy Francia, vagy Anglia Ország részére álljon. — Mit végzett lé-

gyen a' Washingtoni Congressus avagy közönséges Gyűlés, nem sokára el fog válni. Hogy az Angliai Ministerium és ezen szabad Status közt támadt villongás el intéződött volna, azt mondani nem lehet. —

Olasz Ország.

A' Hetruriai volt Királyné hét ezrendős kedves fiával, számos udvari embereitől kísértetvén, a' múlt December 17-ik napján, dél után Majlandba érkezvén, leg elsőben is N a p o l e o n Császárhoz ment, 's vele sokáig beszélgetett. Ez a' Fejedelem, egész nyajassággal, 's a' Királyné személyéhez illendőképen viseltetett eránta, annakutánna maga a' Baváriai Kir. familiához vezette. A' Maylandi kereskedők azon napon igen fényes bált adtak a' Császár kedveért, a' hová a' Baváriai Királynét, és az Olasz Országi Vice Királynét maga vezette el a' Császár, a' tánczot egy thronusból nézte, a' jelenvóltak közt fel 's alá járkált, a' dámákkal és kereskedőkkel baratságossan beszélgetett, és ott 11 óráig mulatott. A' tánczot az Olasz Országi Vice-Király a' Baváriai Királynéval, Marsal D u r o c a' Vice Királynéval kezdték el a' bálban.

B o l o g n á b ó l Decemb. 11-ik napján. Tegnap este utazott itt keresztül szoros incognitoban, az az, idegen név alatt, B o n a p a r t e Lucian Mantua felé, a' hol a' battyával Napoleon Császárral együvé megyen. — A' Róma és Bologna közt lévő utat 52 óra alatt végzette el. — A' mint Majlandból írják, ezen város és Udine közt, Mantua vidékén találkoztak öszve, és egy-

néhány óráig beszélgettek egymással, melynek nem sokára tapasztalni fogják a' következését.

Portugallia Ország.

A' mi környülállásaink, (így szólnak a' Liszbonai 21-ik Novemberi tudósítások) még most is kétséges kimenetelűek. — Nyolcz naptól fogva, Siniavin Orosz Admirális kormánya alatt, egy 13 hadakozó hajókból álló Orosz hajósereg tartózkodik a' mi kikötőhelyünkben, a' melly t. i. ekkorig a' Dardanellákat zárva tartotta vala. Ennek feltétele miben állyon, bizonytalan előttünk, közönségesen úgy gondolkozik az ide való Publikum, hogy nem hajóinak meg jobbitatások, hanem valamelly más titkos dolog legyen annak a' vége. Lehetetlen ezen hajósereghez, mellyet a' kikötőhelynek erősségei védelmeznek, az Anglus hajóknak bizonyos veszedelem nélkül férkezni. Az Anglus követ Lord Strangford, és Consul Gambier, az Admirál Gambier testvér atyafia, a' Sir Sidney Smith hajóira szálván hazamentek.

A' Párisi közönséges újság levelek Portugallianak dolgairól ekként okoskodnak: Meg valósgosodni láttatik az a' hír, hogy a' Hetruriai Királyné a' Madritti Kir. udvar felsősége alatt Portugalliai Regens fog lenni, a' hol mindazáltal a' közönséges békeffégnék elkövetkezéséig mindenkor Frantzia és Spanyol hadi seregek fognak a' tenger partjain vigyázni. — A' Liszbonai Kir. udvar az egyesült Franczia Spanyol hadi seregeknek a' Portugalliai határokon lett bémenetelek előtt

sok fontos posztokat adott az Anglusoknak a' tenger pártjain, a' honnan szükség leszen őket elhajtani. Egy sem leszen azok közt olly erős, mint volt a' Gaetai vár. A' déli Fr. Országi Kereskedők, azt is irták Párisba, hogy azokat a' Portugalliai hadakozó hajókat, a' mellyeket Braziliába el vinni nem lehetett, rész szerént öszve törtette, rész szerént meg égettette a' Regens herczeg.

Az Argus nevezetű Párisi Zsurnál a' Portugalliai Regens Herczegnek, és a' Bragancai Kir. Familiának Braziliába lett által költözésé: előbeszélvén, tovább így szóllott: Az előbbi tudósításokhoz képest azt lehetett volna reményleni, hogy ez a' herczeg a' józan okosság és Politika reguláit követni, 's magát azokhoz az Európai Hatalmasságokhoz fogja kaptsolni, a' mellyek Angliának fősvénységét, kevélységet, és tengeri despotismusát, avagy kegyetlen uralkodását meg zabolázni igyekeznek, a' minthogy tett is néhány oly intézeteket, a' mellyekből azt lehetett ki húzni, hogy ő a' maga Statuffainak hasznokra magát a' Continentialis szövetséghez fogja kaptsolni. De világossan ki tettett az Angliai Országi Zsurnálokból, hogy az ő ellenséges készülettételei, a' mellyeket ő tettetésből Anglia ellen tett, tsak oda tzeloztak, hogy az egyesült Frantzia és Spányol hadi népnek oda leendő bemenetelét jobban jobban halasztassa. Az a' félelem, mellyet az Orosz hajóseregnek Liszbonai kikötőhelybe lett bé evezése szivébe öntött, a' Sir Sidney Smithnek előre ki calculált oda való menetele, a' Regens Her-

czeg által tétetett védelmező intézetek, az ő Anglus hajós sereggel együtt való el futása, 's több ezekhez hasonló környülállások világossan meg bizonyították, hogy ő az Anglusokkal egyet értett.

Frantzia Birodalom.

Zweibrückben (Bipontumban) az ott lakó különböző vallású lakosok, az oda való le romlott Catholicum templomnak fél építetésére sok költséget és segedelmet ajánlottak. A' Journal de l'Empire nevezetű Párisi Zsurnal e' tárgyról illy meg jegyzést teszen: Ez a' követésre méltó hazafiúi buzgóság úgymond, nagyon szemébe ötlött a' Kormányfizeknek. A' múlt November 19 ik napján az egyházi dolgokra ügyelő minister Portalis ilyen foglalatú irást küldött a' Zweibrücki Polgármesternek: Nagy meg elégedéssel hallottam, hogy az oda való Cath. templomnak fel építetésére, az oda való lakosok, minden vallásbéli különbség nélkül, valamint a' Protestansok úgy a' Katolikusok is szép segedelmet adtak. Az önkénnyen való segedelem elegendő tanubizonyosága lehet annak, hogy a' Zweibrücki különböző vallású lakosok közt szép felebaráti szeretet és egyesség uralkodik; de világos tanubizonyosága annak is, hogy Kigyelmed okosan tudja azon városnak dolgait folytatni, egészen meg vagyok arról győződve, hogy a' Kigyelmed példája és oktatása sokat tettek e' dologban. Ezt az én szerentse kivanásomat épen olly meg elégedéssel fogadja el Kigyelmed, a' millyennel én azt küldöm. Szerentsém vagyon Kigyelmed köszöntésére. Portalis.

A' Német Országi Katolikusok számára készítettendő Concordatumon sok bölts elmék dolgoznak Párisban, és nem sokára tökéletességre is fogják vianni. — Ez épen olly fundamentomon építetik, a' millyenenn építetett a' Francia Országi Concordata. Ennek végződése után újobban Synedriumot fognak a' Zsidók tartani, és elkezdett munkájokat végre igyekeznek hajtani.

A' Párisban lévő Persiai követ a' múlt Decemb. 5-ik napján az oda való Museumnak, meg szemlélésére menvén, mindent jól meg vizsgálta, 's azokról itilletet is hozott. A' Görög költött isteneknek képeikről így szóllott: Ezek úgymond, azoknak a' személyeknek le ábrázoltatásai, a' kiket; a' háladatoság a' tiszteletre méltókká tett, és a' kiket a' következő idő az istenek közzé szám-lált. Ha én, így szóllott továbbá, a' Császár képét hazámba leendő vissza térésemkor ki készített-ném, ez a' kép reám és familiámra nézve, valo-ságos istenség lenne. — A' Nagy Sándor melly ké-pe előtt sokáig mulatott, ezen napkeleti hé-rosról mély tisztelettel gondolkozott, és a' már-vány követ illetvén így szóllott: Ez, úgymond, nagy ember volt maga idejében; de nagyon fös-vénykedik az idő az illy emberekkel; de még is illy egyet ajándékozott minékünk a' jelenvaló idő-pontban. — A' Medicei Vénusról így szóllott: Ez a' kép, úgymond, mindent magában foglal, a' mi az affzonyi nemben szépnek találta-tik, a' Capitoliumban lévő Vénus nem gerjesztett ő benne annyi érzékenységet mint ez; R a f a e l - n e k Kristus szine el változásáról készített képéről

azt az itilletet tette, hogy az a' képes galeriában lévő képek közt nem a' leg szebb; Rubennek festett képeiről jobb itilettel volt, ez az ember úgymond, derekasan ki tudta az indulatokat adni. — Az Eyk festett képéről, mellyben ez a' nagy mester az utolsó itilletet elő adta, így szólott: Nem szükség, úgymond, ez előtt sokáig megállapodni; allig élünk e' világon öt napot, tehát gyönyörűségben kell azon kevés időt el tölteni, egyébaránt az Isten nagy és kegyelmes, 's végtére minden úgy fog folyni, a' mint leg jobb lesz. Azt a' mi nékie leg jobban tetszett, maga titoknokja által fel jegyeztette.

Hogy még a' leg pallerozottabb nemzeteknél is sok balvélekedésű emberek találtassanak, a' következő példából ki tesszik. A' Mayennei osztálynak Bois nevezetű Kerületében egy affzornynak egy beteg és sánta gyermeke vót, a' kit azon szerekkel, a' mellyeket szomszédnei és barátnéi javasoltak, meg nem gyógyithatván, végre arra fakadt, hogy az ő gyermekét meg bosszorkányozták, vagy meg hüvölték bájolták. Gyanúsága egy olly szegény emberre esett, a' ki gyakran alamisna kóldulásra háza ajtaja előtt meg jelent. — A' múlt November 21-ik napján újokban oda megy a' szegény ember alamisnát kérni, a' kit a' dühös anya komja affzornyának segítségével a' szobába bé hurczolván, minden képen faggatta, vallatta, 's végre midőn földtől menytől mentegette volna a' szegény kóldús magát, hogy ő semmi bosszorkányságot nem tud, és a' szegény beteg gyermeknek soha semmit sem artott, a' forró kemetzébe lábánál fogva bé tolták, lábait öfzve égették, a' melly által okoztatott szörnyű kínokban egynéhány nap múva meg is holt.